

Oktober 2022

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev (114)

Sund fornuft på nordjysk

Sidste nyhedsbrev ?

Hvis det skulle være gået hen over hovedet på nogen, så er der valg i morgen. Konsekvenserne heraf kan blive ganske voldsomme.

Én ting er således, at der er en stor risiko for, at regeringen fortsætter på den ene eller den anden måde, men hvad langt værre er: **DETTE KAN BLIVE DET ALLERSIDSTE NYHEDSBREV.** Slut med de saftige rygter fra nicherne bag borgens tykke mure, slut med latterliggørelsen af de radikale, slut med den skinbarlige sandhed og den virkelige sandhed om, hvem der havde hånden på Lottes lår til ungdomsfesten for 12 år siden.

Ind med mine kollegaers gabende interessante årsberetninger med utallige billeder af formanden, beretninger om hvor fantastisk det går og gennemgang af finanslovens løbende poster.

Valget er dit.

Hvis du vil sikre den månedlige, objektive og pinlige sandhed, så STEM PERSONLIGT – og på mig, vel at mærke.

Stem personligt

Stemmer man på Venstre som parti kaldes det en "listestemme".

Ønsker man imidlertid mig valgt, så skal man stemme personligt – og vel og mærke på Preben Bang Henriksen. Jeg står øverst på stemmesedlen, i "Aalborg Nord" dvs. på valgstederne fra Hals via Vodskov, Vestbjerg og Vadum til Nørhalne samt i Aalborg Midtby.

Udenfor dette distrikt må man finde mig længere nede i alfabetisk placering blandt venstres øvrige kandidater. (Et velkendt trick blandt visse folketingskandidater er derfor at skifte navn. Hed jeg således kun "Preben Bang", var jeg rykket op, hvilket statistisk set er af rimelig stor betydning – tro det, hvem der vil).

Når stemmerne er afgivet tirsdag kl. 20, starter optællingen af alle afgivne stemmer dvs. både listestemmer og partistemmer. Det samlede antal stemmer afgør så, hvor mange mandater partierne hver får af de i alt 19 nordjyske mandater. Venstre fik i 2019 5 mandater.

Derfor afgøres den samlede mandatfordeling mellem partierne på valgftenen.

Men hvilke personer, der så skal besætte eksempelvis Venstres mandater i Nordjylland, afgøres derimod (stort set) udelukkende af antallet af personlige stemmer, der optælles onsdag formiddag.

Derfor er det vigtigt, at man stemmer PERSONLIGT – og gerne på mig!

Valgften på Borgen

Som folketingsmedlem har man mulighed for at være til stede på Christiansborg på valgaftenen. Den mulighed gør jeg dog ikke brug af. Dels er der en råben og skrigen i et lokale, som bevidst er overproppet med folk, så det kan se mere "aktivt" ud.

Dels – og nok så vigtigt – har det åbenbart været nødvendigt for folketingets administration at udsende nogle praktiske retningslinjer for adfærd på valgaftenen, hvorfra jeg citerer: *"Vi vil ikke have synligt berusede folk – hold styr på, hvor meget I serverer"*.

Man må sige, at Sass Larsen og Varmemesteren ikke har levet forgæves.

Jeg bliver derfor for en sikkerheds skyld hjemme.

Valgflæsk af værste skuffe

Valgkampens suverænt mest vanvittige udmelding kom fra Statsministeren. Mette Frederiksen vil give visse offentligt ansatte mere i løn. Vi ved ikke hvem, vi ved ikke hvornår, og vi ved ikke hvor meget.

Men de skal have en klækkelig lønforhøjelse. Det siger Statsministeren nu 6 dage før valget. Det sagde Statsministeren ikke da sygeplejerskerne var i konflikt sidste år. Nej, dengang skulle de tale med deres arbejdsgivere, regionerne. Og så skulle de i øvrigt holde mund og afvente den nedsatte lønstrukturkommission.

Men hvad er det så lige, der har ændret sig i mellemtiden? Det er lidt af en gåde. For tror man på Statsministeren, så har de seneste dages (undefinerbare) løfter naturligvis intet med valgkamp at gøre.

Nej, det kunne vi da heller ikke drømme om.

Men nogle af os kan trods alt huske sidste valgkamps løfter om 1000 FLERE (ikke færre) sygeplejersker, og om hvordan sundhedsvæsenet generelt skulle blive højnet og ventelisterne afviklet.

På billedet, man ser hvordan:

Vanvittige ventetider i psykiatrien (værst i Nordjylland!), indkaldelse til kæbekirurgisk operation i 2032, udredningsgarantier, der slet ikke overholdes, ventetider på skadestuen på 12-16 timer – ja flere bliver sendt hjem for at kunne sætte sig (bagest) i køen næste dag – for nu blot at nævne et par eksempler.

Skulle det i øvrigt lykkes fru Frederiksen at udpege visse "vindergrupper", så bliver det fysisk vanskeligt at komme ind i Statsministeriet. For det er da klokkeklart, at tusinder af andre offentligt ansatte – fra skolelærere til politibetjente og militærfolk – vil stå foran Statsministeriet med deres berettigede ønsker. Det er jo her, de får lønforhøjelse.

Måske de i stedet skulle satse på et godt måltid valgflæsk – i næste valgkamp.

En mystisk udvikling

Over de sidste 10 år er antallet af offentligt ansatte steget med 40.000 personer – mest over de seneste par år. Nogle partier mener, at det er for mange – andre, at det er for få.

Men uanset holdning er der noget, der undrer mig.

Plus 40.000 personer og en deraf følgende årlig lønudgift på ca. 15 mia. burde vel betyde, at vi så var mere tilfredse med den offentlige service. Men valgkampens helt klare budskaber er, at der øjensynlig ikke kan peges på et område, der ikke er i krise. Det gælder hospitaler, psykiatri, domstole, klima, ældrepleje, skoler, forskning, kultur osv., osv. Hver morgen vil partierne – uden undtagelse (heller ikke Venstre!) – afsætte yderligere midler til disse områder, som uden tvivl har akut behov.

Men det er dog lidt af et paradoks. En voldsom udvikling i antallet af offentligt ansatte burde vel ret beset medføre kortere ventelister og generelt mere tilfredshed. Men det er ikke tilfældet. Tvært imod.

Så mon ikke vi så skulle prøve at forske lidt i, hvad tiden egentlig går med. Er de nyansatte placeret i borgernære jobs, eller sidder de og administrerer de vanvittige regler om GDPR-oplysninger og tilsvarende nonsens, som folketinget – ofte tvunget af EU – har trukket ned over enhver aktivitet i Kongeriget.

Og hvad med "møder"? Godt inspireret af de mange djøfere, har vi så ikke fået en tendens til at holde møder om alt og med så mange deltagere som muligt – alt sammen så ansvarsforflygtigheden er sikret så godt som muligt. Er man som leder ansvarlig og modig nok til at træffe de nødvendige beslutninger, eller skal der rekvireres dyre konsulenter med store rapporter, før man tør eksekvere den beslutning, som man allerede havde bestilt hos konsulenten, og som derfor fremgår på sidste side af rapporten?

Måske kunne det være en ide, at vi ud over at diskutere, hvor mange flere offentligt ansatte, der skal til, så også får en regering og et folketingsflertal, der tør tage fat om baggrunden for de lange ventetider, som borgeren oplever.

Valgkampen anno 2022

Den 1. november bliver en mærkedag. Ikke fordi det er valgdag – og dermed demokratiets festdag – men fordi politikerne sandsynligvis denne dag kl. 20.00 stopper med dagligt at love milliarder til dette eller hint. Disse løfter hører nemlig åbenbart hjemme i valgkampen – slet ikke tiden mellem valgene!!!

Det indså Quintus Tullius Cicero, da han i år 64 før Kristus (det er 2.086 år siden!) rådgav sin bror i valgkampen om at blive konsul i Rom:

"Bortset fra i få ekstreme tilfælde, bør du sige lige akkurat, hvad den forsamling, du taler til, ønsker at høre.....Efter valget kan du sige til alle, at du gerne ville hjælpe dem, men at begivenheder, du ingen indflydelse har på, desværre gør det svært..... Det er ligegyldigt, at du slynger løfter ud, som du ikke bagefter kan gennemføre, da du alligevel har opnået magten på det tidspunkt".

Sådan var det i det gamle Rom for over to tusinde år siden. I dagens Danmark er valgkampens retoriske tricks naturligvis helt anderledes..... Eller er de?

Tager vi et hurtigt tilbageblik over den sidste måneds valgkamp, så er det passende at begynde ved det grundlæggende: penge. Uden penge (næsten) ingen valgkamp. Allerede før valgudskrivelsen har kandidaterne således brugt en stor del af deres tid på at "fundraise". Der er ganske vist klare regler for, at donationer over 22.200 kr. skal identificeres, men skulle der dukke en glad giver op med ønsket om anonymitet og med et beløb langt over denne grænse, så afslører en skjult optagelse, at i hvert fald de større partier er klar med råd og vejledning om, hvordan reglerne omgås. Det har underligt nok ingen konsekvenser.

Så skal plakaterne op. De fleste kandidater ligger inde med 2-3000 stk., alle pænt fotoshoppede i partihovedkvarteret, så ægtefællen dårligt nok kan kende kandidaten. Nogle - vurderet efter mit øjesyn - har dog opsat over 10.000 stk. Man spørger sig selv, om der da slet ikke er en grænse for kampagnen, herunder hvor- når vælgernes "irritationstærskel" er nået?

Plakaterne opsættes som regel af de respektive politiske ungdomsforeninger, der for en stund ser gennem fingre med varevognens CO2-udslip og plakatproduktions ditto. Målet helliger midlet - for en stund. Er man så rigtig heldig i valgkampen, så bliver et par af ens plakater vandaliseret. Så er 2-3 avissider sikret. Det slår aldrig fejl.

Så er der tovtræknings-konkurrencen i gågaden, som kandidaten også kan og bør deltage i. Den fik jeg dog skræk for allerede i forbindelse med min første valgkamp, da rygten gik, at Joachim B. Olsen stillede op i Nordjylland. Det blev så i stedet Thyra Frank!

Ved "uddelingsaktionerne" får folk får proppet en CO2- forurenende brochure i hånden, ofte suppleret med et bolsje, en nøglering, en ballon, en vindmølle eller et kondom. Sidstnævnte med en besked om, at man skal passe på. Vi skal i øvrigt også huske at passe på Danmark, hvis nogen da skulle være ligeglad med Danmark!

Endelig er der de særlige begivenheder, der er en forudsætning for at komme i medierne. Uden dem ingen presse. Det gælder kandidatens evner til madlavning, skraldindsamlingen, pløjningen hos landmanden, jobbet i pølsevognen, kamelridturen i gågaden (i Holbæk). Jo, politikeren pukler - og er jordnær. En anden optræder af en eller anden grund i pyjamas, og en tredje er ualmindelig morsom med sine videoer på TikTok.

Nu er valgkampen slut for samtlige kandidater. 27 dage var lang tid.

En trøst, at vi heldigvis ikke skulle snakke politik (!) – og at der forhåbentlig er 4 år til, at cirkus igen kommer til byen.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen